

RUW GESCHETST

Styliste en ontwerpster Margreeth Olsthoorn had al een gerenommeerde modewinkel op de Rotterdamse Witte de Withstraat, maar opende onlangs zaak nummer twee. Beide winkels werden ingericht door Richard Hutten en kregen een sobere, bijna kale look. Margreeth: ‘Met mooigemaakte dingen heb ik niets.’

FOTOGRAFIE INGA POWILLEIT STYLING EN PRODUCTIE TATJANA QUAX/STUDIO AANDACHT TEKST ELSBETH GRIEVINK

De nieuwe winkel, MGH20. Van boven, v.l.n.r.: Aan de wiebelige kledingrekken, geïnspireerd op de scheve verhoudingen van het pand zelf, hangen kledingstukken van onder meer Acne Jeans en Martin Margiela. | Zonnebril van Initium, in transparant Hema-broodbakje. | Alle drie de verdiepingen werden in huidskleur gespoten. | De balie is een ingenieuze stapeling van polypropeen platen. | De wanden werden

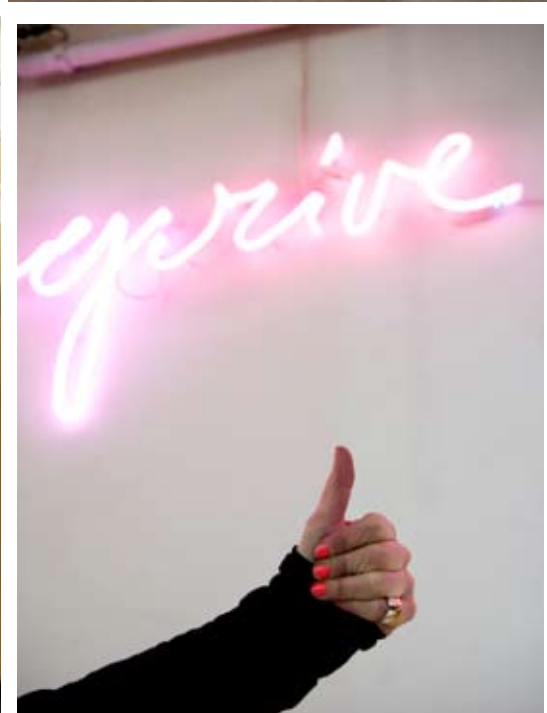

opgestrakt met gipsplaten en zijn bewust niet rechtgestuukt maar meegespotten. | De multifunctionele trap herbergt schoenen en designboeken. | Margreeth telefonierend op straat. LINKERPAGINA De spiegel bestaat uit drie delen in drie tinten glas: gekleurd, transparant en grijs.

Tijdens haar studie modevormgeving aan de Willem de Kooning Academie in Rotterdam, had Margreeth Olsthoorn tal van leuke bijbaantjes in bijzondere winkels. Dat maakte iets in haar los, een enthousiasme waardoor ze al snel wist: ik wil mijn eigen toko. Enkele jaren later had ze een van de meest gerespecteerde modewinkels van het land. In haar sober ingerichte pand op de Witte de Withstraat verkoopt ze kleding, sieraden, schoenen en tassen van internationaal befaamde ontwerpers – Martin Margiela, Hussein Chalayan, Hendrik Vibskov – maar ook van de wat kleinere labels zoals Day, Monique van Heist en Conny Groenewegen. Alles geïntegreerd in haar eigen totaalconcept, waar tegenwoordig ook nagellak en meubelstukken deel van uitmaken.

UITERST KRITISCH

Margreeth Olsthoorn begon in 1996 met haar eerste winkel: Beljon. Samen met haar toenmalige compagnon verkocht ze vintage meubels en later vintage kleding, en nog weer later maakte ze de overstap naar nieuwe kleding en schoenen. In 2004 besloot ze alleen verder te gaan. Ze bemachtigde een pand tussen de galleries en highbrow modewinkels op ‘de leukste straat van Rotterdam’, de Witte de Withstraat. Het pand was mooi, en had de rauwheid waar Margreeth zo van houdt, maar er moest erg veel aan gebeuren. Voor het eerst moest ze alles in haar eentje doen, en bij het interieur kon ze wel wat hulp

De winkel Margreeth Olsthoorn. Van boven, v.l.n.r.: De industriële, verweerd ogende vloer kwam tevoorschijn van onder een dikke laag tapijt. Richard Hutten bewerkte 'm met een laag oxaanolie. | Op en voor een kruik van verpakkingsmateriaal staan schoenen van Martin Margiela. | De etalage, met een tas van Acne en schoenen van Margiela. | Alle kleding hangt aan één lang rek dwars door de hele winkel. | Margreeth demonstreert nagellak van het dierproef-vrije Uslu Airlines.com. | Buis met kleding, met op de achtergrond kastruimte van verpakkingsmaterialen. | Schoenen van Hendrik Vibskov en sieraden van Zelda Beauchampet, uitgesteld op de balie.

Op Witte de Withstraat 5A verkoopt Margreeth Olsthoorn louter vrouwenkleding. Boven haar imposante balie, met een reliëf van klassiek behang, hangt haar lijfspreuk: 'If you want to rock you've got to roll.' Het is een werk van de Duitse kunstenares Silke Wagner.

gebruiken. 'Ik wist al snel dat ik aan de ruimte zelf niet zoveel wilde doen, die moest vooral sober blijven, maar ik wilde wél een heel mooie balie, een echte eyecatcher.' Ze besloot een interieurontwerper in te schakelen die een balie voor haar moest maken. 'Ik dacht meteen aan Richard.'

Richard Hutten welteverstaan, al jaren klant bij Margreeth. 'Ik kende hem uit de winkel, er was altijd al een klik tussen ons. Hoe hij zijn kleding uitzoekt, uiterst kritisch, dat vind ik leuk. Ik wilde dat hij een mooie balie voor me zou maken. Ik belde hem op en we spraken af in een café.' Richard was duidelijk: 'Ik doe óf de hele winkel, of ik doe het niet.' Margreeth: 'Dat mocht ik wel. Maar ik wilde dat het mijn winkel werd, geen Richard Hutten-winkel. Bovendien, zei ik, houd jij van kleur en ik niet. Maar dat zou goed komen, volgens hem.'

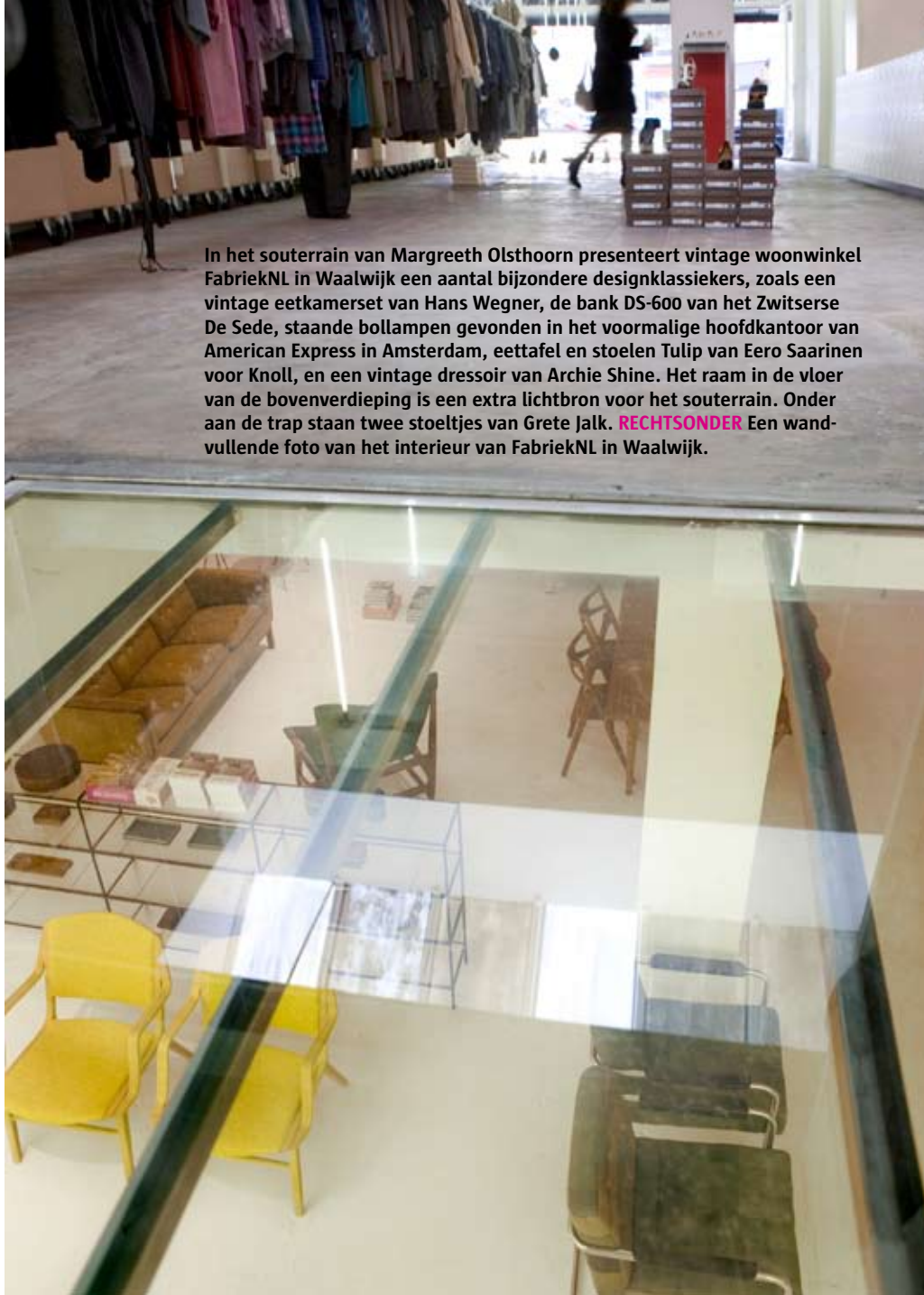
IS DIT EEN WINKEL?

Margreeth kreeg haar balie. Een acht meter lange, in het oog springende balie, met bovenop een glasplaat waaronder ze sieraden, handschoentjes en portemonnees uitstalt. Voor de rest van de ruimte hanteerde Richard een no nonsense-beleid. Het resultaat daarvan is een vrij lege ruimte, met een industriële betonnen vloer en slechts één buis van ongeveer vijftien meter lang, waar alle kleren aan hangen, op kleur gesorteerd. Voor de opbergkasten en

In het souterrain van Margreeth Olsthoorn presenteert vintage woonwinkel FabriekNL in Waalwijk een aantal bijzondere designklassiekers, zoals een vintage eetkamerset van Hans Wegner, de bank DS-600 van het Zwitserse De Sede, staande bollampen gevonden in het voormalige hoofdkantoor van American Express in Amsterdam, eettafel en stoelen Tulip van Eero Saarinen voor Knoll, en een vintage dressoir van Archie Shine. Het raam in de vloer van de bovenverdieping is een extra lichtbron voor het souterrain. Onder aan de trap staan twee stoeltjes van Grete Jalk. **RECHTSONDER** Een wand-vullende foto van het interieur van FabriekNL in Waalwijk.

krukjes speelde Richard met verpakkingsmaterialen, zoals karton en tape, waardoor het soms lijkt alsof de winkel volstaat met onuitgepakte dozen. 'Soms komen er mensen binnen die vragen: Is dit een winkel? Dat vind ik wel grappig. Ik houd juist van die kaalheid. Met mooigemaakte dingen heb ik niks.' Dat is ook te zien aan de collectie kledingstukken die Margreeth verkoopt: vervreemdende tunieken van Hendrik Vibskov, minimalistische shirtjes van Acne Jeans, pakken van Martin Margiela die tot leven komen zodra je ze aandoet. De kleding is vaak ingetogen, vervreemdend, klassiek en avant-gardistisch tegelijk, maar nooit een overdaad van design.

SCHERP BLIJVEN

Het belangrijkste voor Margreeth is kwaliteit. 'Als je een kledingstuk beetpakt, moet het fijn voelen.' Om de perfecte collectie samen te stellen, reist ze veel. 'Parijs, Kopenhagen, Berlijn. Vooral Berlijn boeit me op dit moment, daar gebeuren interessante dingen. Mode gaat snel, je moet constant scherp blijven.' Hoewel Margreeth zelf ook ontwerpt, ziet ze zichzelf meer als styliste dan als ontwerper. 'Het samenstellen van zo'n collectie vind ik het leukste wat er is. Ik ga op zoek naar de parels tussen het vuil en breng items bij elkaar die samen een verhaal vertellen. Daar zal ik nooit in verslappen omdat ik zo nodig zelf moet ontwerpen. Mode is voor mij heel breed, mijn winkel is een concept dat ik almaar uitbouw. Het werkt door in het interieur, in sieraden, in boeken en in kunst. Dat is leuk, omdat je je eigen wereld creëert en andere mensen vertrouwen op jouw smaak.'

MANNENMODE

De klantenkring van Margreeth Olsthoorn bestaat voornamelijk uit mensen met creatieve beroepen. Ze komen van heinde en verre om kleding bij haar te kopen. Opvallend was de groeiende vraag van mannen. 'Ik merkte dat er meer vraag was dan ik aankon. Dat was voor mij de reden om een tweede winkel te beginnen.' Tien deuren verwijderd van haar eerste winkel opende ze afgelopen september mannenmodezaak MGH20. Richard ontfermde zich wederom over het interieur. Ook dit keer wist Margreeth wat ze wilde, ze had zelfs een heel duidelijke wens, waar Richard zich onmiddellijk in kon vinden: haar winkel moest huidskleurig worden, haar lievelingskleur. 'Daar heb ik heel bewust voor gekozen,' vertelt ze. 'Het gaat om de kleren; die moeten opvallen. Bovendien wilde ik het niet te gedecoreerd hebben.' Richard ging rigoreus te werk: er ging een muur uit en hij sloeg een gat in de vloer, om van het souterrain een extra etage te kunnen maken. Hij zette houten platen tegen de muur en haalde de betimmering weg waarachter weliswaar kapot maar prachtig glas-in-lood schuilging. Met een spuitmachine werd alles behalve de ruiten genadeloos huidskleurig gespoten.

NOG NIET AF

Een houten trap leidt klanten naar het gat in de vloer. Behalve als trap, doet het bouwwerk ook dienst als kast en als krukjes voor klanten. 'Knap aan Richards werk is dat het niet alleen superfunctioneel is, maar dat zijn spullen vaak nog een éxtra functie hebben,' zegt Margreeth. Ze is erg tevreden met het resultaat. 'Het heeft een bepaalde kaalheid gekregen die ik prachtig vind. Ook hier zou je kunnen denken dat het nog niet af is,' zegt ze. 'Alsof je nog heel veel moet doen. Daar houd ik van.' **Margreeth Olsthoorn, Rotterdam 010-2827539, www.margreetholsthoorn.nl, www.mgh2o.nl.**

